

บทที่ 2

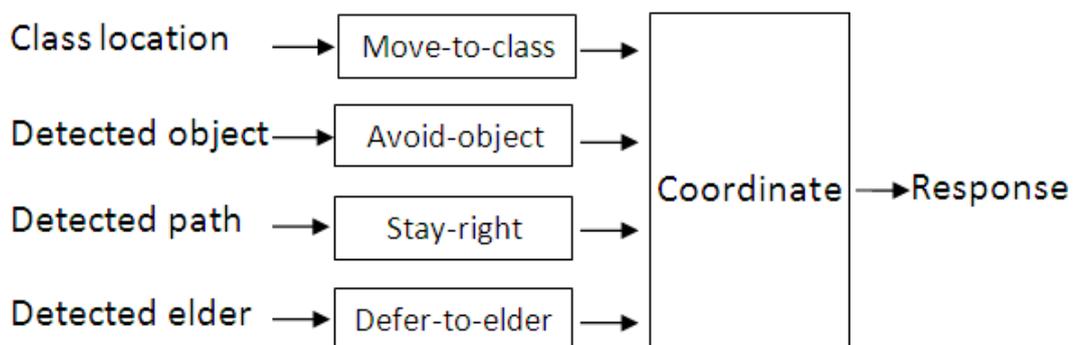
ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์ด้วยพีซีลจิก ผู้วิจัยได้ตรวจสอบเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำเสนอตามลำดับดังนี้คือพฤติกรรมของหุ่นยนต์, สถาปัตยกรรมแบบระดับชั้น (Sub gumption architecture), ไมโครคอนโทรลเลอร์ PIC 16F877 และการทำงาน, คำสั่งภาษาเบสิกของไมโครคอนโทรลเลอร์ PIC 16F877, ซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งาน การพัฒนาและประยุกต์ใช้งานไมโครคอนโทรลเลอร์, ตรรกศาสตร์คลุมเครือและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

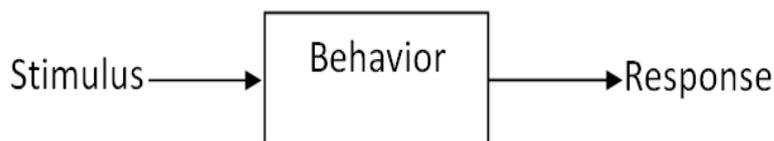
2.1 พฤติกรรมของหุ่นยนต์

ในการออกแบบระบบหุ่นยนต์สิ่งที่สำคัญคือการใส่พฤติกรรมให้กับหุ่นยนต์ เช่นการเคลื่อนที่ การหยุดการหลบหลีกสิ่งกีดขวาง ซึ่งพฤติกรรมพื้นฐานเหล่านี้ จะต้องมีสำหรับหุ่นยนต์ ดังนั้นเพื่อให้เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมของหุ่นยนต์ เราสามารถเขียนรูปแบบแสดงพฤติกรรมได้ดังนี้

การแสดงพฤติกรรมของหุ่นยนต์ แผนภาพ SR (Stimulus-Response Diagram) แผนภาพแบบง่ายที่แสดงพฤติกรรม ดังภาพที่ 2-2 ซึ่งเป็นการแสดงพฤติกรรมผลตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นของพฤติกรรมหนึ่งๆ ภาพที่ 2-1 แสดงแผนภาพ SR สำหรับการนำทางเพื่อทำการตัดสินใจ เมื่อนำเอาต์พุตของแต่ละพฤติกรรมรวมกันจะได้ผลตอบสนองรวมสำหรับหุ่นยนต์ขณะช่วงเวลาและสภาพแวดล้อมหนึ่งๆ

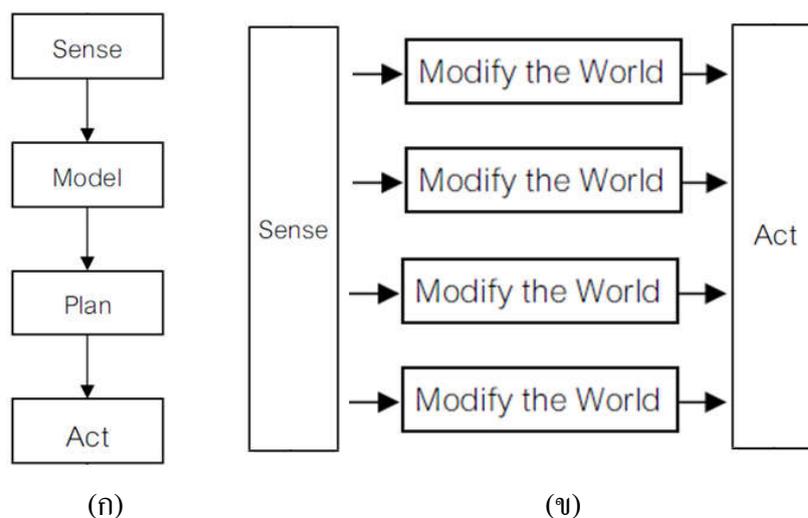
ภาพที่ 2-1 แผนภาพ SR สำหรับการนำทางเพื่อทำการตัดสินใจ

ภาพที่ 2-2 แผนภาพ SR ของพฤติกรรม

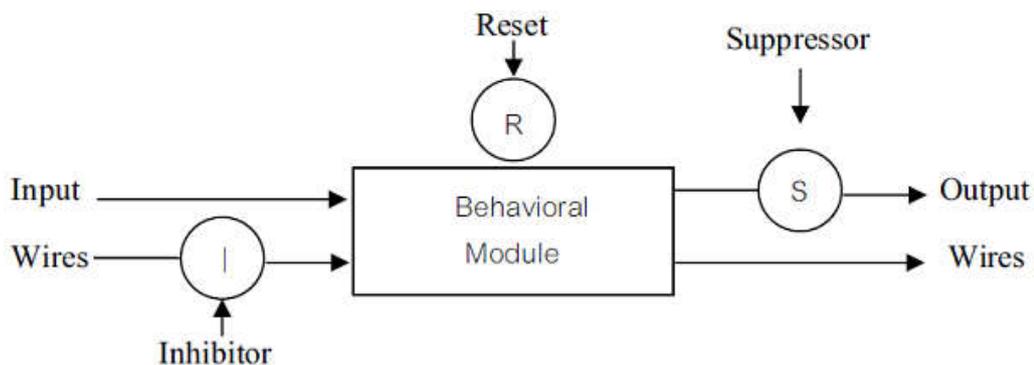
2.2 สถาปัตยกรรมแบบระดับชั้น (Sub summation architecture)

ศาสตราจารย์บรูคส์ (*Lester, Bruce P., 1980*) ได้พัฒนาสถาปัตยกรรมแบบระดับชั้น เมื่อกลางปี ค.ศ. 1980 ที่ Massachusetts Institute of Technology และมีการสัมมนาของศาสตราจารย์บรูคส์ ในปี ค.ศ. 1986 ได้กล่าว ถึงระบบควบคุมแบบระดับชั้นที่มีมิติต่างกัันดังภาพที่ 2-3

ภาพที่ 2-3 ระบบควบคุม (ก) รูปแบบปกติแนวตั้ง (ข) รูปแบบใหม่แนวนอน

พฤติกรรมในสถาปัตยกรรมแบบระดับชั้น จะแบ่งแยกลำดับชั้นแต่ละลำดับชั้นจะมีวัตถุประสงค์แยกจากกันแต่ละพฤติกรรมแสดงโดยใช้รูปแบบเอเอฟเอสเอ็ม (AFSM, Augmented Finite State Machine) ดังภาพที่ 2-4 AFSM ประกอบด้วยพฤติกรรม สัญญาณกระตุ้นและสัญญาณตอบสนอง ซึ่งสามารถระงับหรือยับยั้งโดยพฤติกรรมอื่น สัญญาณรีเซตใช้คืนพฤติกรรมสู่สถานะเริ่มต้น

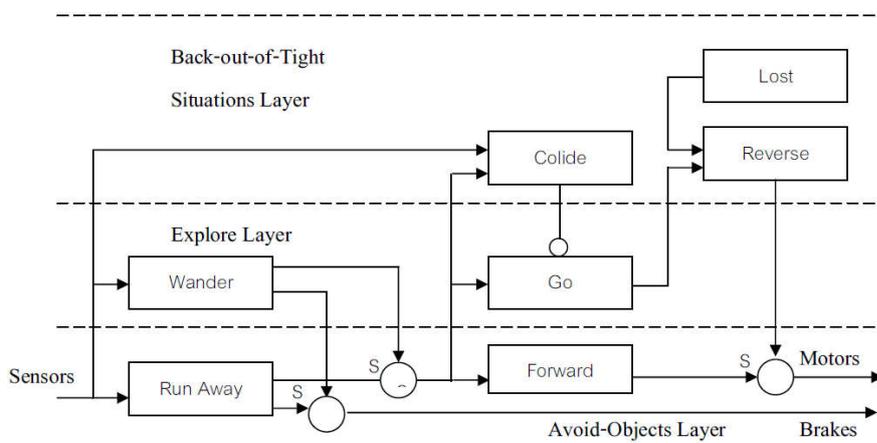
ภาพที่ 2-4 AFSM ในสถาปัตยกรรมแบบระดับชั้น

การออกแบบระบบโดยใช้สถาปัตยกรรมแบบระดับชั้นมีการใช้งานกว้างขวาง แต่ในปี ค.ศ. 1998 ฟอกซ์, เฮกมัวร์และมาตาริก (Fox, D., Hexmoor, H. and Mataric, M., 1998) ได้แสดงการออกแบบและพัฒนาในการกำหนดงานของหุ่นยนต์ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

กำหนดคุณสมบัติของพฤติกรรมที่ต้องการสำหรับงาน

1. แบ่งและกำหนดพฤติกรรมอิสระของแต่ละคุณสมบัติของพฤติกรรม
2. กำหนดพฤติกรรมย่อยๆ และจัดวางแบบแยกชั้น โดยการตรวจจับสัญญาณและการเคลื่อนที่จะอยู่ที่พฤติกรรมระดับล่าง

การสร้างหุ่นยนต์ด้วยสถาปัตยกรรมแบบระดับชั้นอย่างกว้างขวางตัวอย่างเช่น หุ่นยนต์ Allen โดยบรูคส์ในปี ค.ศ. 1990, หุ่นยนต์ Tom และ Jerry โดยโคนเนล (Connel) ในปี ค.ศ. 1987, หุ่นยนต์ Herbert โดยบรูคส์ในปี ค.ศ. 1988 และหุ่นยนต์ Genghis โดยบรูคส์ในปี ค.ศ. 1989 เป็นต้น

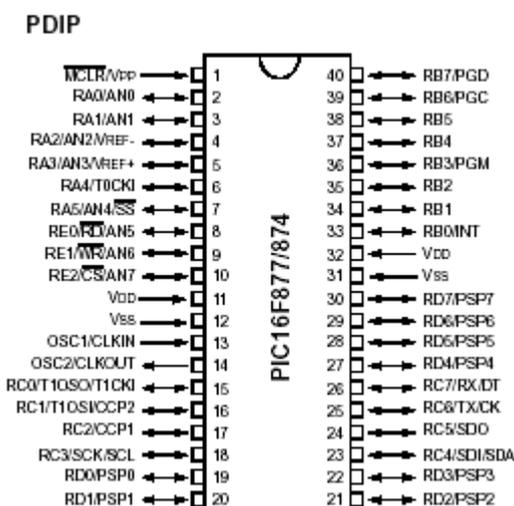

ภาพที่ 2-5 แสดงการประยุกต์ใช้ระบบระดับชั้นสำหรับหุ่นยนต์เคลื่อนที่แบบ 3 ล้อ

ในภาพที่ 2-5 แสดงการประยุกต์ใช้ระบบระดับชั้นสำหรับหุ่นยนต์เคลื่อนที่แบบ 3 ลำดับชั้นตามพฤติกรรมระดับต่ำที่สุดเป็นพฤติกรรมการหลบสิ่งกีดขวางมีหน้าที่เลี้ยวหรือหยุดเพื่อหลบสิ่งกีดขวาง ขึ้นอยู่กับสัญญาณอินพุตจากตัวตรวจจับอินฟราเรด พฤติกรรมระดับถัดมาเป็นพฤติกรรมเคลื่อนที่สำรวจมีหน้าที่สั่งให้เคลื่อนที่ไปในทิศทางที่ไม่มีสิ่งกีดขวางอยู่ พฤติกรรมระดับสูงสุดเป็นพฤติกรรมการถอนตัวจากที่คับขันมีหน้าที่สั่งให้เคลื่อนที่กลับทิศทางในกรณีที่มีการหลบหลีกสิ่งกีดขวางและการเคลื่อนที่สำรวจไม่สามารถทำงานได้

2.3 ไมโครคอนโทรลเลอร์ PIC 16F877 และการทำงาน

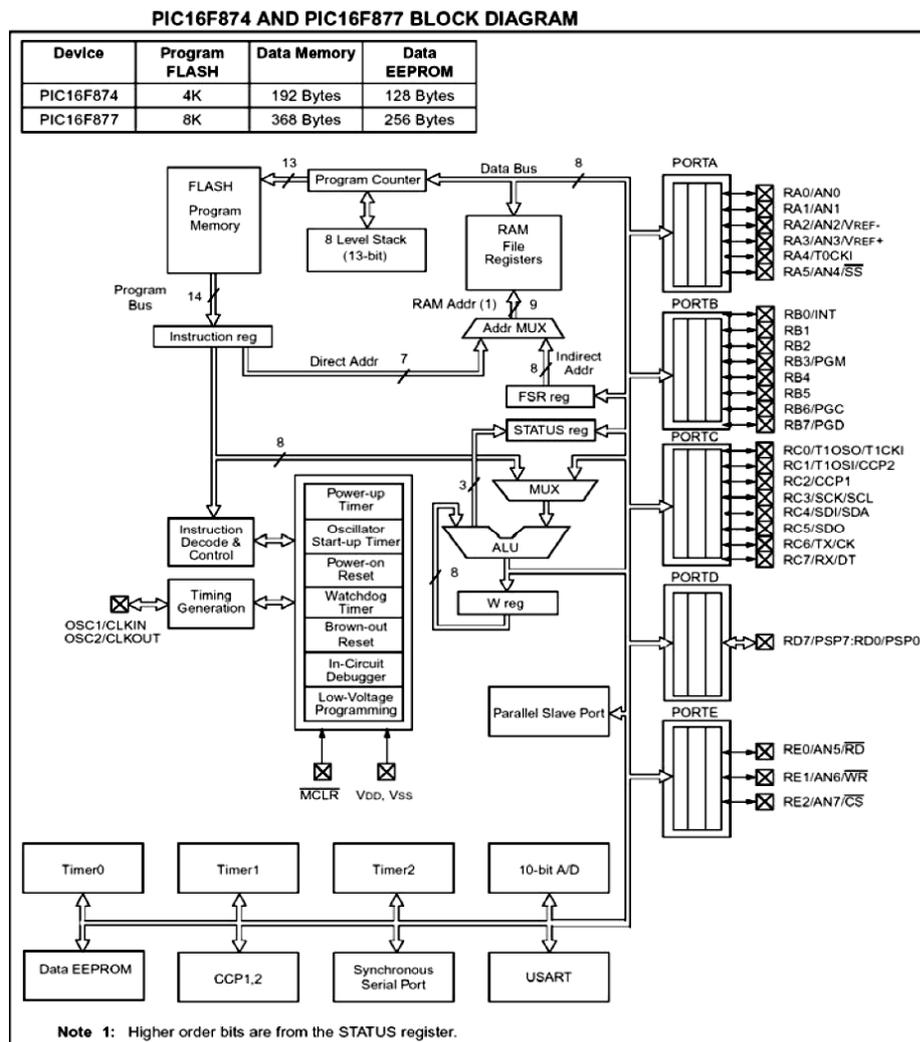
พื้นฐานการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ก็คือ ระบบดิจิทัลโดยค่าเอาต์พุตที่ได้จากไมโครคอนโทรลเลอร์จะเป็น 0 กับ 1 แต่ก็สามารถนำมาประยุกต์เชื่อมต่อกับอุปกรณ์ภายนอกต่างๆ มากมาย

ภาพที่ 2-6 ขาสัญญาณและหน้าที่การนำไปใช้งาน

จากภาพที่ 2-6 ขาของ PIC16F877 กับ 16F874 เหมือนกันแต่ความสามารถบางประการจะไม่เหมือนกัน สามารถดูได้จาก data sheet (ภาคผนวก ง) แต่ละขามีหน้าที่แตกต่างกันไปซึ่งแยกออก เป็น PORT A , PORT B , PORT C , PORT D และ PORT E โดยพื้นฐานแล้วพอร์ตแต่ละพอร์ตสามารถทำงานเป็นอินพุตและเอาต์พุตเป็นดิจิทัล ยกเว้น PORT A และ PORT E ที่สามารถทำงานเป็นตัวรับสัญญาณอนาล็อกแปลงเป็นค่าดิจิทัลเพื่อนำมาวัดปริมาณทางฟิสิกส์ต่างๆ ที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือ นำมาวัดความต่างศักย์ (วัชรินทร์ เคารพ, 2545:1-8)

ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล PIC มีสถาปัตยกรรมแบบฮาร์วาร์ด (Harvard architecture) กล่าวคือมีการแยกหน่วยความจำโปรแกรมและหน่วยความจำข้อมูลออกจากกัน โดยมีบัสสำหรับติดต่อแยกกันด้วย ดังแสดงในภาพที่ 2-7 จะเห็นว่า ซีพียูภายในไมโครคอนโทรลเลอร์ จะติดต่อกับหน่วยความจำโปรแกรมด้วยบัสแอดเดรส 13 บิต และบัสข้อมูลหน่วยความจำโปรแกรม 14 บิต ในขณะที่บัสสำหรับติดต่อหน่วยความจำข้อมูลและรีจิสเตอร์ ภายในเป็นแบบ 8 บิตทั้งบัสแอดเดรสและบัสข้อมูล

ภาพที่ 2-7 สถาปัตยกรรมภายในของ PIC 16F874 และ 16F877

นอกจากการจัดสถาปัตยกรรมแบบนี้แล้ว การกระทำคำสั่งของไมโครคอนโทรลเลอร์ PIC ยังใช้กระบวนการที่เรียกว่า ไลน์ (Pipeline) ทำให้สามารถเฟดซ์ คำสั่งถัดไป ในขณะที่กำลังทำ เอ็กซ์คิวต์ คำสั่งในปัจจุบัน ส่งผลให้ความเร็วในการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์เพิ่มมาก

ขึ้นนั้นจึงเป็นที่มาของความสามารถในการทำคำสั่ง 1 คำสั่ง ภายในสัญญาณนาฬิกา 1 ลูก (เฟตซ์ : fetch เป็นกระบวนการเรียกคำสั่งออกจากหน่วยความจำโปรแกรม แล้วแปลเป็นเลขฐานสิบหก เพื่อให้ซีพียูเข้าใจ ส่วนกระบวนการเอ็กซีคิวต์ :Execute เป็นการกระทำคำสั่งให้เกิดผลลัพธ์ ตามที่คำสั่งนั้นๆ กำหนด) คำสั่งต่างๆของไมโครคอนโทรลเลอร์ตามตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 หน้าทีขาสัญญาณของ PIC16F877

ขาสัญญาณ	DIP PIN	Input/ Output Type	B u f f e r type	Description
OSC1/CLKIN	13	I	ST/CMOS	- ขาสัญญาณอินพุตสัญญาณนาฬิกาของ CPU
OSC2/CLKOUT	14	O	-	- ขาเอาต์พุตของสัญญาณนาฬิกาใช้ต่อร่วมกับขาสัญญาณ OSC1 เพื่อกำเนิดสัญญาณนาฬิกาในกรณีที่ใช้คริสตอลแบบเรโซเนเตอร์หรือวงจร RC จากภายนอก
MCLR/VPP	1	I/P	ST	- ขาสัญญาณรีเซ็ตแอกทีฟ “0” ขารับแรงดันสำหรับการโปรแกรม
RA0/AN0	2	I/O	TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT A - ขาอินพุตสัญญาณแอนะล็อก AN0
RA0/AN1	3	I/O	TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT A - ขาอินพุตสัญญาณแอนะล็อก AN1
RA2/AN2/VREF-	4	I/O	TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT A - ขาอินพุตสัญญาณแอนะล็อก AN2 - ขาสัญญาณแรงดันอ้างอิงลบ(-)

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

RA2/AN3/VREF+	5	I/O	TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT A - ขาอินพุตสัญญาณแอนะล็อก AN3 - ขาสัญญาณแรงดันอ้างอิงบวก(+)
RA4/TOCKI	6	I/O	TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT A - ขาอินพุตสัญญาณนาฬิกาของ ไทมเมอร์ 0
RA5/AN4/SS	7	I/O	TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT A - ขาอินพุตสัญญาณแอนะล็อก AN4 - สัญญาณ Slave Select ในโหมดการสื่อสารแบบ Synchronous Serial Port
RB0/INT	33	I/O	TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT B - ขาอินพุตสัญญาณอินเทอร์รัพท์ภายนอก
RB1	34	I/O	TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT B
RB2	35	I/O	TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT B
RB3/PGM	36	I/O	TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT B - ขาสัญญาณการโปรแกรมแบบแรงดันต่ำ
RB4	37	I/O	TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT B - สัญญาณการอินเทอร์รัพท์จากการเปลี่ยนแปลงสถานะของขาสัญญาณ
RB5	38	I/O	TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT B - สัญญาณการอินเทอร์รัพท์จากการเปลี่ยนแปลงสถานะของขาสัญญาณ
RB6/PGC	39	I/O	TTL/ST	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT B - สัญญาณการอินเทอร์รัพท์จากการเปลี่ยนแปลงสถานะของขาสัญญาณ - ขาสัญญาณนาฬิกาในโหมดการเขียนโปรแกรม

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

RB7/PGD	40	I/O	TTL/ST	<ul style="list-style-type: none"> - ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT B - สัญญาณการอินเตอร์จากการเปลี่ยนแปลงสถานะของขาสัญญาณ - ขาสัญญาณนาฬิกาในโหมดการเขียนโปรแกรม
RC0/TIOSO/TICKI	15	I/O	ST	<ul style="list-style-type: none"> - ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT C - ขาสัญญาณออสซิลเลเตอร์เอาต์พุตและ - ขาอินพุตสัญญาณนาฬิกาของไทม์เมอร์ 1
RC1/TIOSI/OC2P2	16	I/O	ST	<ul style="list-style-type: none"> - ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT C - ขาสัญญาณออสซิลเลเตอร์เอาต์พุตและ - ขาอินพุตสัญญาณนาฬิกาของไทม์เมอร์ 1 - ขาสัญญาณ Capture2 input/Compare2 output/PWM2 output
RC2/CCP1	17	I/O	ST	<ul style="list-style-type: none"> - ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT C - ขาสัญญาณออสซิลเลเตอร์เอาต์พุตและ - ขาอินพุตสัญญาณนาฬิกาของไทม์เมอร์ 1 - ขาสัญญาณ Capture1 input/Compare2 output/PWM1 output
RC4/SDI/SDA	23	I/O	ST	<ul style="list-style-type: none"> - ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT C - ขาอินพุตสัญญาณข้อมูลในโหมด SPI - ขาอินพุต/เอาต์พุตสัญญาณข้อมูลในโหมด I2C

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

RC6/TX/CK	25	I/O	ST	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT C - ขาเอาต์พุตสัญญาณคำสั่งของการสื่อสาร USART - ขาสัญญาณนาฬิกาในโหมดการสื่อสาร Synchronous Description
RC7/TX/CK	26	I/O	ST	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT C - ขาเอาต์พุตสัญญาณคำสั่งรับของการสื่อสาร USART - ขาสัญญาณนาฬิกาในโหมดการสื่อสาร Synchronous Description
RD0/PSPO	19	I/O	ST/TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT D - ขา Slave Port กรณีติดต่อกับระบบบัสของ ไมโครคอนโทรลเลอร์
RD0/PSP1	20	I/O	ST/TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT D
RD0/PSP2	21	I/O	ST/TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT D
RD0/PSP3	22	I/O	ST/TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT D
RD0/PSP4	27	I/O	ST/TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT D
RD0/PSP5	28	I/O	ST/TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT D
RD0/PSP6	29	I/O	ST/TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT D
RD0/PSP7	30	I/O	ST/TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT D
RE0/RD/AN5	8	I/O	ST/TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT E - ขาสัญญาณควบคุมการอ่านในโหมด Parallel Slave Port - ขาสัญญาณอินพุตสัญญาณแอนะล็อก AN5
RE1/WR/AN6	9	I/O	ST/TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT E - ขาสัญญาณควบคุมการเขียนในโหมด PSP

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

RE2/CS/AN7	10	I/O	ST/TTL	- ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต PORT E - ขาสัญญาณควบคุมการติดต่อในโหมด Parallel Slave Port - ขาสัญญาณอินพุตสัญญาณแอนะล็อก AN7
VSS	12, 31	p	-	- ขาสัญญาณกราวด์
VDD	11, 32	p	-	- ขาแรงดันไฟเลี้ยง

หมายเหตุ :

- I คือ อินพุต
- O คือ เอาต์พุต
- I/O คือ อินพุต / เอาต์พุต
- P คือ Power
- คือ ไม่ใช่
- TTL คือ ระดับสัญญาณ TTL
- ST คือ วงจรชนิดทริกเกอร์อินพุต

2.4 คำสั่งภาษาเบสิกของไมโครคอนโทรลเลอร์ PIC 16F877

2.4.1 Comments ใช้สำหรับอธิบายขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมในแต่ละบรรทัดคำสั่ง ใช้เครื่องหมาย ฝนทอง (Quotation mark) ‘ หรือ ; เช่น HIGH PORT B.0 ‘Turn ON LED

2.4.2 Line Labels ใช้สำหรับกำหนดข้อความ (ไม่เกิน 8 ตัว) เพื่อใช้อ้างอิงตำแหน่งของคำสั่งที่จะย้อนกลับไปทำงานซ้ำ เนื่องจาก PIC BASIC เป็นรูปแบบที่ไม่มีบรรทัดคำสั่งที่เป็นตัวเลข ข้อความที่กำหนดเป็น Label ต้องมีเครื่องหมาย Colon (:) ต่อท้ายด้วยเสมอเช่น

```
LOOP : INPUT S1
```

```
IF S1 = 1 THEN LOOP
```

2.4.3 Variables เป็นที่สำหรับเก็บข้อมูลชั่วคราว โดยจะต้องกำหนดขนาด (Size) ซึ่งอาจเป็น bits, bytes หรือ Words มีรูปแบบดังนี้

```
Label VAR Size {,Modifier}
```

เช่น SWI VAR bit

หมายเหตุ : Modifier นั้น เป็น Option เพิ่มเติม สำหรับบอกว่า Variable ตัวนั้น สร้างมาได้อย่างไร

2.4.4 Arrays Variable arrays สามารถกำหนดชื่อตัวแปรหลายตัวในชื่อเดียวกันได้ มีรูปแบบ เช่น

Label VAR Size [No. of elements]

หมายเหตุ: จำนวน element สูงสุด มีได้ดังนี้

Size	No. of elements
Bit	256
Byte	96 *
Word	48 *

* จำนวน element ของ byte และ word ขึ้นตรงต่อขนาด RAM Bank ของ MCU

2.4.5 Constants เป็นชื่อที่กำหนดขึ้นแทนค่าคงที่ ซึ่งคล้ายกับกำหนดตัวแปร มีรูปแบบคือ

Label CON Constant expression

2.4.6 String Constants ให้ใช้เครื่องหมายกำหนดเช่นเดียวกับ ASCII value เช่น Lcdout
“Hello”

2.4.7 การกำหนดค่า PORT และ Register ต่าง ๆ มีรูปแบบกำหนดดังต่อไปนี้คือ
PORT A = %01010101 ‘ส่งข้อมูลออกที่ PORT A ตามค่าที่กำหนด VAR1 = PORT B & \$0F’ ทำ
Logic AND ค่าที่ PORT B ด้วยค่า \$0F แล้วกำหนดเป็นค่า VAR1

2.4.8 การกำหนดค่า Pins ของ MCU มีรูปแบบกำหนดดังต่อไปนี้คือ PORT B.1 = กำหนดให้
ขา 1 ของ PORT B มีค่าเป็น 1

2.4.9 การกำหนดให้ PORT ของ MCU เป็น OUTPUT หรือ INPUT สามารถกำหนดได้โดย
การกำหนด Tri-state Register (TRIS) ของ Port เช่นเดียวกับการใช้ภาษา Assembly โดยถ้ากำหนด

TRIS มีค่าเป็น 0 จะทำให้ Port นั้น เป็น OUTPUT ถ้ากำหนด TRIS มีค่าเป็น 1 จะทำให้ Port นั้น เป็น INPUT

2.4.10 การเขียนคำสั่งหลายบรรทัด (Multi-Statement Lines) สามารถกำหนดได้ ดังนี้คือ

$W2 = W0 : W0 = L1 : W1 = W2$

2.4.11 การกำหนดบรรทัดคำสั่งต่อเนื่อง (Line-extension) PIC BASIC ได้กำหนดจำนวนตัวอักษรในการเขียนคำสั่งในแต่ละบรรทัดไว้ไม่เกิน 250 ตัว แต่ถ้าในบรรทัดคำสั่งเดียวกันนั้น เราต้องการแบ่งออกเป็น 2 บรรทัด โดยบรรทัดทั้ง 2 ยังคงต้องต่อเนื่องกัน สามารถใช้เครื่องหมาย (_) ใส่ไว้ท้ายบรรทัดแรก ก็จะทำให้ 2 บรรทัดต่อเนื่องเป็นบรรทัดเดียวกัน เช่น `BRANCH B0, [Label1, Label 2, Label 3,...] , _Label 4, Labels]`

2.4.12 INCLUDE ใช้สำหรับรวมโปรแกรมต่อไฟล์กัน เข้าไปทำงานเป็นโปรแกรมเดียวกัน เช่น `INCLUDE "modedefs.bas"`

2.4.13 DEFINE ใช้กำหนดค่าพารามิเตอร์ของฮาร์ดแวร์ หรือ ซอฟต์แวร์ให้มีค่าและการทำงานที่แตกต่างไปจากที่โปรแกรมได้กำหนดเป็นเบื้องต้นไว้เช่น `DEFINE QSC 4 'กำหนด OSC.Speed 4 MHz`

2.4.14 การคูณ (Multiplication) PIC BASIC ได้กำหนดการคูณไว้สองลักษณะคือ คูณ 16 bit และคูณ 32 บิต เช่น $W1 = W0 * 1000$ 'คูณค่าใน W0 กับ 1000 และเก็บผลลัพธ์ไว้ใน W1 $W2 = W0**1000$ 'คูณค่าใน W0 กับ 1000 และเก็บ high order 16 bits ไว้ใน W2

2.4.15 การหาร (Division) เช่น $W1 = W0/1000$ 'หารค่า W0 โดย 1000 และเก็บผลลัพธ์ไว้ใน W1 และ $W2 = W0//1000$ 'หารค่า W0 โดย 1000 และเก็บเศษไว้ใน W2

2.4.16 การเลื่อนบิตข้อมูล (Bit shifting) ใช้เครื่องหมาย << และ >> สำหรับเลื่อน bit ข้อมูลไปทางซ้ายและขวา ตามลำดับ ค่าที่ใช้เลื่อนมีค่าระหว่าง 0 – 15 เช่น `B0 = B0 << 3` 'Shift B0 ไป 3 ตำแหน่ง และ `W1 = W0 >> 1` 'Shift W0 ไป 1 ตำแหน่ง และนำผลลัพธ์ไปเก็บไว้ใน W1

2.4.17 DCD สำหรับหาค่า decode ค่า bit number (0-15) เป็นค่า binary number 8 bit เช่น `B0 = DCD 2 'กำหนด B0 = %00000100`

2.4.18 DIG สำหรับกำหนดค่าจากจำนวนหลักของเลขฐาน 10 (ค่าที่กำหนด 0-4 คัดจากขวามือสุด) เช่น $B0 = 123$ 'Set B0 to 123 และ $B1 = B0 \text{ DIG } 1$ 'กำหนด B1 มีค่า 2 (หลักที่ 2 จากทางขวามือสุด)

2.4.19 MAX and MIN กำหนดค่าพิกัดสูงสุดและต่ำสุด $B1 = B0 \text{ MAX } 100$ 'ค่า B1 ระหว่าง 100 และ 255 $B1 = B0 \text{ MIN } 100$ 'ค่า B1 ระหว่าง B0 กับไม่เกิน 100

2.4.20 NCD เปลี่ยนค่า bit ของ Binary number มาเป็นค่าจำนวนของ Decimal (bit number ค่า 0-16) เช่น $B0 = \text{NCD } \% 01001000$ 'Set B0 มีค่า 7

2.4.21 REV กลับค่าบิตของเลข Binary จำนวน bit (0-16) นับจากขวาสุด หรือ LSB เช่น $B0 = \%10101100 \text{ REV } 4$ 'Set B0 เป็น 10100011

2.4.21 Trigonometric SINE, COS เช่น $B1 = \text{COS } B0$, $B2 = \text{SIN } B0$

2.4.21 Square root, Absolute $B0 = \text{SQR } W1$, $B1 = \text{ABS } B0$

2.4.21 Bitwise Operators การกระทำเกี่ยวกับบิต ซึ่งสามารถเลือกกระทำแยกบิต หรือ Set แต่ละบิต เช่น $B0 = B0 \& \% 00000001$ 'แยกบิต 0 ของ B0 และ $B0 = B0 | \% 00000001$ 'Set bit0 ของ B0

2.4.22 Comparison Operator เป็นเครื่องหมายเปรียบเทียบปริมาณระหว่าง expression หนึ่ง กับอีก Expression หนึ่ง ได้แก่

Operator	Description
= หรือ ==	เท่ากับ
<> หรือ !=	ไม่เท่ากับ
<	น้อยกว่า
>	มากกว่า
<=	น้อยกว่าหรือเท่ากับ
>=	มากกว่าหรือเท่ากับ

เช่น IF $i > 10$ THEN loop

2.4.23 Logical Operators เป็น Operator กระทำทางด้าน Logic โดยเปรียบเทียบกับว่าเป็นจริงหรือเท็จ ใดก็ได้

Operator	Description
AND หรือ &	Logic AND
OR หรือ	Logic OR
XOR หรือ ^	Logic XOR
ANDNOT	Logic N Logic
ORNOT	NOR
XORNOT	Logic NXOR AND

เช่น IF (A == big) AND (B > mean) THEN run

2.4.24 คำสั่ง ADCIN เป็นคำสั่งสำหรับค่าสัญญาณอะนาล็อก สำหรับ MCU บางเบอร์ เช่น PIC 16F874/877 เป็นต้น

รูปแบบ

ADCIN channel, Var

2.4.25 คำสั่ง BRANCH เป็นคำสั่งสำหรับใช้กระโดดไปทำงานตามตำแหน่ง ตามค่าของตัวแปรที่เป็น INDEX

รูปแบบ

BRANCH INDEX, [Label1, Label2, ...]

2.4.26 คำสั่ง BUTTON เป็นคำสั่งที่รอ่านค่าที่ขาของ Port แล้วเก็บค่าไว้ในตัวแปร โดยมี การแก้การดึงของหน้าคอนแทค และ auto-repeat และทำให้ pin นั้นเป็น input โดยอัตโนมัติ

รูปแบบคำสั่ง

BUTTON Pin, Down, Delay, Rate, BVar, Action, Label

2.4.27 คำสั่ง CALL เป็นคำสั่งสำหรับเรียกโปรแกรม Assembly subroutine มา execute เช่น CALL pass.asm 'extention' ไม่ต้องใส่ก็ได้

2.4.28 คำสั่ง CLEAR เป็นคำสั่งกำหนดให้ค่าใน RAM register มีค่าเป็น 0 หรือ clear ตัวแปรที่กำหนดทั้งหมด

2.4.29 คำสั่ง CLEARWDT เป็นคำสั่ง Clear Watchdog Timer

2.4.30 คำสั่ง COUNT เป็นคำสั่งสำหรับนับจำนวนลูก pulse ที่ปรากฏที่ Pin ในช่วงคาบเวลาที่กำหนด

รูปแบบ

COUNT Pin, Period, Var

Pin เป็นขาของ MCU Port

Period เป็นคาบเวลาที่รอการนับ

Var ตัวแปรที่กำหนดเพื่อเก็บค่าที่นับได้

2.4.31 คำสั่ง INPUT เป็นคำสั่งที่กำหนดให้ขา Pin ของ Port มีสถานะเป็น Input

รูปแบบ

INPUT Pin

Pin อาจเป็นค่าตัวแปร หรือ ขาของ Port โดยตรงก็ได้

2.4.32 คำสั่ง HIGH เป็นคำสั่งให้ขาของ Port มีสถานะลอจิก “1” เมื่อใช้คำสั่งนี้ที่ขา Pin ใด ขานั้นจะมีสถานะเป็น OUTPUT โดยอัตโนมัติ

รูปแบบ

HIGH Pin

Pin อาจเป็นชื่อขาของ Port หรือตัวแปรแทนขานั้น ๆ ก็ได้

2.4.33 คำสั่ง LOW เป็นคำสั่งให้ขาของ Port มีสถานะลอจิก “1” เมื่อใช้คำสั่งนี้ที่ขา Pin ใด ขานั้นจะมีสถานะเป็น OUTPUT โดยอัตโนมัติ

รูปแบบ

LOW Pin

Pin อาจเป็นชื่อขาของ Port หรือตัวแปรแทนขานั้น ๆ ก็ได้

2.4.34 คำสั่ง PAUSE เป็นคำสั่งหน่วงเวลามีหน่วยความเป็นมิลิวินาที (mS)

รูปแบบ

PAUSE Period

Period มีหน่วยเป็น mS มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ~ 65535mS

2.4.35 คำสั่ง TOGGLE เป็นคำสั่ง กลับสถานะของ Pin ในแต่ละ Port ให้มีลอจิกเป็นตรงกัน

ข้ามกับของเดิม รูปแบบ

TOGGLE Pin

2.4.36 คำสั่ง LCDOUUT เป็นคำสั่งสำหรับส่งข้อความออกที่จอ LCD คำสั่งนี้ Support LCD Module แบบ 2 บรรทัด หรือ 1 บรรทัดที่ใช้ตัว Controller ของ Hitachi เบอร์ 44780 หรือเบอร์อื่นที่เข้ากันได้กับเบอร์ดังกล่าวนี้ LCD โมดูลเหล่านี้ มีขั้วต่อ 14-16 ขั้วแบบ Single row header

2.4.37 คำสั่ง FOR...NEXT เป็นคำสั่งสำหรับสร้าง Loop การทำงานซ้ำแบบมีเงื่อนไขการจบ

FOR ตัวแปร = ค่าเริ่มต้น TO ค่าสุดท้าย {STEP Val}

...

งานที่ทำซ้ำ

ตัวแปร เป็นค่าที่กำหนดจำนวนรอบที่ทำซ้ำ ค่าเริ่มต้น เป็นค่าที่เริ่มต้นนับทำซ้ำ ค่าสุดท้าย เป็นค่าที่กำหนดทำซ้ำถึงสุดท้าย STEP Val เป็นค่าที่กำหนดให้ตัวแปรลดหรือเพิ่มค่าแต่ละครั้ง จากค่าเริ่มต้นจนถึงค่าสุดท้าย NEXT เป็นคำสั่งปิดท้ายเพื่อให้ย้อนกลับไปทำซ้ำ

2.4.38 คำสั่ง IF. . THEN คำสั่ง IF. . THEN. . ELSE. .ENDIF เป็นคำสั่งสำหรับตรวจสอบเงื่อนไข เพื่อกำหนดทิศทางการทำงานของโปรแกรมแบบมีทางเลือกมากกว่า 2 ทิศทาง รูปแบบ IF เงื่อนไขที่ตรวจสอบ THEN งานที่ทำเมื่อเงื่อนไขเป็นจริงที่ 1 ELSE งานที่ทำเมื่อเงื่อนไขเป็นจริงที่ 2 หรือนอกเหนือจาก 1 ENDIF

2.4.39 คำสั่ง WHILE. . WEND เป็นคำสั่งสำหรับทำซ้ำภายใต้เงื่อนไขที่ตรวจสอบเป็นจริง

รูปแบบ WHILE Conditon
 Statement
 :
 WEND

2.4.40 คำสั่ง GOSUB. . RETURN เป็นคำสั่งให้โปรแกรมกระโดดไปทำงานที่ Subroutine เสร็จแล้วกลับมายังโปรแกรมหลักด้วยคำสั่ง RETURN

รูปแบบ GOSUB ชื่อ Label

2.5 ซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานและการพัฒนาไมโครคอนโทรลเลอร์

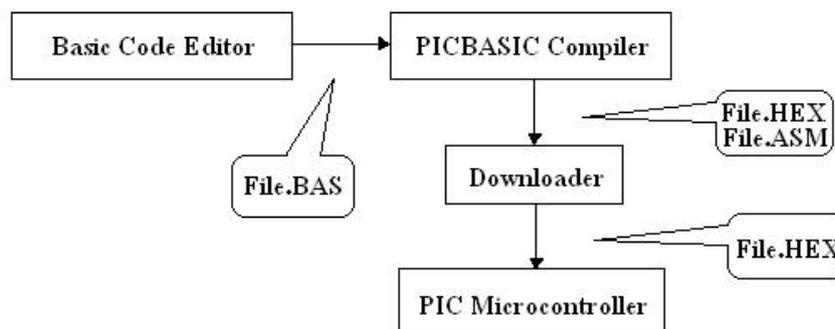
ภาษาระดับสูง PIC BASIC COMPILER ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

2.5.1 ซอฟต์แวร์ที่ใช้สำหรับเขียนโปรแกรม ได้แก่ Code Designer ในที่นี้ได้แก่ โปรแกรม Microcode Studio Plus ใช้สำหรับเขียนซอสโค้ดที่เป็นโปรแกรมภาษาเบสิก หรือเราเรียกว่า BASIC Code Editor ซึ่งไฟท์ที่เกิดขึ้นจะมีนามสกุลเป็น .bas (Mecanique,1970)

2.5.2 ซอฟต์แวร์ที่ทำหน้าที่ Compile ซอสโค้ดที่เป็นภาษาเบสิกไปเป็นภาษา Assembly คือ โปรแกรม PBP246.ZIP (PIC Basic Pro ver 2.46) ซึ่งไฟท์ที่เกิดขึ้นจะมีนามสกุลเป็น .asm

2.5.3 โปรแกรม mplab จะทำหน้าที่แปลงภาษา Assembly เป็น Machine code โปรแกรมนี้เป็นของบริษัทไมโครชิพ ซึ่งไฟท์ที่เกิดขึ้นจะมีนามสกุลเป็น .hex

2.5.4 โปรแกรม EPICWIN เป็นโปรแกรมที่ทำหน้าที่ดาวน์โหลดซอสโค้ด ที่เป็น Machine code (File.hex) ลงตัวชิพไมโครคอนโทรลเลอร์

ภาพที่ 2-8 ขั้นตอนในการพัฒนาไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล PIC

ซึ่งขั้นตอนการใช้งานโปรแกรม Microcode Studio Plus อยู่ในภาคผนวก ก เรียบร้อยแล้ว

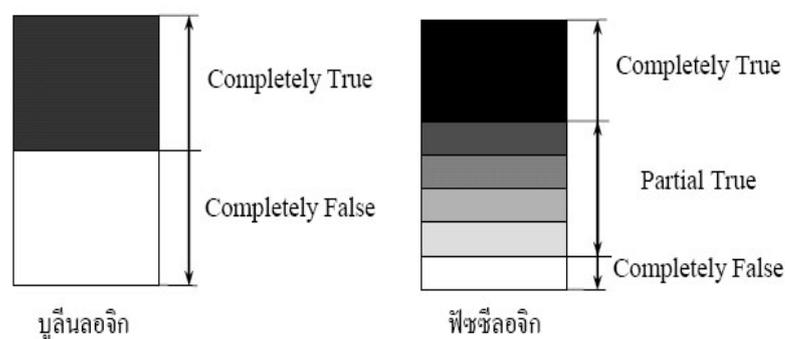
2.6 ตรรกศาสตร์คลุมเครือหรือระบบฟัซซี (Fuzzy)

ระบบฟัซซี เป็นระบบด้านคอมพิวเตอร์ที่ทำงานโดยอาศัยฟัซซีลอจิกที่คิดค้นโดย L. A. Zadeh ในปี ค.ศ. 1965 ฟัซซีลอจิกเป็นตรรกะที่อยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงที่ว่า "ทุกสิ่งบนโลกแห่งความเป็นจริงไม่ใช่มีเฉพาะสิ่งมีความแน่นอนเท่านั้น แต่มีหลายสิ่งหลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่เที่ยงและ ไม่แน่นอน (Uncertain) อาจเป็นสิ่งที่คลุมเครือ (Fuzzy) และไม่ชัดเจน (Exact) ส่วนฟัซซีลอจิกหรือตรรกะแบบคลุมเครือเป็นคณิตศาสตร์แขนงใหม่ที่มีความสำคัญต่อเทคโนโลยี

สารสนเทศเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้งานด้านต่างๆ ซึ่งนับวันยังมีความต้องการระบบคอมพิวเตอร์ที่มีความสามารถในการปรับ เปลี่ยนระบบ ได้โดยอัตโนมัติ ตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปมีการตัดสินใจแบบชาญฉลาดยิ่งมนุษย์ได้มากขึ้น ซึ่งมนุษย์สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ไม่เคยพบได้โดยอาศัยความรู้เท่าที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในที่นี้ก็เพื่อนำมาประยุกต์ใช้งานด้านธุรกรรมการค้าขายระบบอิเล็กทรอนิกส์ในการหากลุ่มลูกค้าเป้าหมาย นำมาประกอบการสนับสนุนการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญอย่างผู้บริหาร ได้ด้วยเช่นกัน

2.6.1 ฟัซซีเซต (Fuzzy Set) เป็นเซตที่มีขอบเขตที่ราบเรียบ ทฤษฎีฟัซซีเซตจะครอบคลุมทฤษฎีเซตแบบฉบับ โดยฟัซซีเซตยอมให้มีค่าความเป็นสมาชิกของเซตระหว่าง 0 และ 1 ในโลกแห่งความเป็นจริง เซตไม่ใช่มีเฉพาะเซตแบบฉบับเท่านั้น จะมีเซตแบบฟัซซีด้วย ฟัซซีเซตจะมีขอบเขตแบบฟัซซีไม่ใช่เปลี่ยนแปลงทันทีทันใดจากขาวเป็นดำ ตัวอย่างเช่น เซตของลูกค้าที่มีการตัดสินใจซื้อสินค้าที่ตนต้องการ จะเห็นได้ว่าสมาชิกในเซตนี้จะเฉพาะบุคคลที่ต้องการระดับเดียวกันหมด แต่บางคนอาจมีความต้องการในสินค้าที่ต่างกันไป การใช้เซตแบบดั้งเดิมจึงไม่เหมาะสม (พยุง มีสีจ, 2552:40-78)

ตรรกะแบบฟัซซี (Fuzzy Logic) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการตัดสินใจภายใต้ความไม่แน่นอนของข้อมูล โดยยอมให้มีความยืดหยุ่นได้ ใช้หลักเหตุผลที่คล้ายการเลียนแบบวิธีความคิดที่ซับซ้อนของมนุษย์ ฟัซซีลอจิกมีลักษณะที่พิเศษกว่าตรรกะแบบจริงเท็จ (Boolean logic) เป็นแนวคิดที่มีการต่อขยายในส่วนของความจริง (Partial True) โดยค่าความจริงจะอยู่ในช่วงระหว่างจริง (Completely True) กับเท็จ (Completely False) ส่วนตรรกศาสตร์เดิมจะมีค่าเป็นจริงกับเท็จเท่านั้น แสดงดังภาพประกอบที่ 2-9

ภาพที่ 2-9 ตรรกะแบบจริงเท็จ(บูลีนลอจิก) กับตรรกะแบบฟัซซี (ฟัซซีลอจิก)

(ก) ความเป็นฟัซซี (Fuzziness) มีชื่อเรียกว่า มัลติวาลานซ์ (Multi valence) ซึ่งมีค่าที่ความเป็นสมาชิกมากกว่า 2 ค่า และแตกต่างกับไบวาลานซ์ (Bivalence) ที่มีความเป็นสมาชิกเพียง 2 ค่า

(ข) ฟัซซีเซต (Fuzzy set) เป็นเครื่องมือทางคณิตศาสตร์ที่สื่อถึง “ความไม่แน่นอน (Uncertainty)” สามารถที่จะสร้างและกำหนดรูปแบบ (Modeling) ของลักษณะความ ไม่แน่นอน ที่เป็นความคลุมเครือ ความไม่ตายตัว รวมถึงความขาดข้อมูลบางส่วน โดยทฤษฎีของฟัซซีเซตจะใช้ ลักษณะความหมายตัวแปร (Linguistic) มากกว่าปริมาณ (Quantitative) ของตัวแปร

ภาพประกอบที่ 2-10 เป็นการแสดงให้เห็นว่าแนวทางในการตัดสินใจของปัญหาทั้งหมดมีเพียงส่วนน้อยที่เป็นสิ่งที่แน่นอน (Certainty) ที่เหลือคือสิ่งที่ไม่แน่นอนซึ่งประกอบด้วยความไม่แน่นอนที่มีลักษณะแบบสุ่ม และความไม่แน่นอนที่มีลักษณะเป็นฟัซซี หรือคลุมเครือ ซึ่งมีมากกว่าร้อยละ 40 เพราะปัญหาส่วนมากเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของมนุษย์ซึ่งจะตัดสินใจตามพื้นฐานความคิดของตนเป็นหลัก ถ้านำหลักการตัดสินใจในการจัดหากลุ่มลูกค้าเป้าหมาย จะก็สามารถจัดหาโดยผู้บริหาร ว่าบุคคลใดซื้อหรือไม่ซื้อในตัวสินค้าของแต่ละองค์กร ผู้ที่ไม่ได้ซื้ออาจจะเป็นลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้

ภาพที่ 2-10 ความไม่แน่นอน (Uncertainty)

2.6.2 ความสัมพันธ์ทั่วไปของฟัซซี (Fuzzy Relations) จะแตกต่างจากความสัมพันธ์แบบดั้งเดิมที่มีเพียงความสัมพันธ์แบบขาว-ดำคือการมีค่าสมาชิก ตัวอย่างเช่น ความสัมพันธ์ไบนารี (Binary Relation) ของคำว่า “เพื่อน” จะถูกแบ่งออกเป็น 2 ความหมายคือ “เป็นเพื่อน” และ “ไม่เป็นเพื่อน” ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ในความเป็นจริงแล้วเราสามารถใช้น-ary relation ในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ n ชิ้นได้เราสามารถใช้น-ary relation ในการอธิบายความสัมพันธ์

ระหว่างนักเรียน X ที่เรียนวิชา Y ในภาคการศึกษา Z ปีการศึกษา W ได้ ซึ่งจะเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดจาก argument 4 ตัวเช่น $tool_course$ (student, course, semester, year) เราสามารถให้คำจำกัดความของ n -ary relation โดยกำหนดให้เป็นเซตของรายการของวัตถุ n ชิ้น โดยที่แต่ละรายการจะอธิบายความสัมพันธ์ของมันเอง Binary relation ของตัวแปร x และ y ที่อยู่ใน X และ Y ถูกกำหนดให้เป็นคู่ลำดับใน $X \times Y$ ตัวอย่างเช่น binary relation ของ “less than” ระหว่างจำนวนจริง 1 คู่ กำหนดได้ดังนี้ $R = \{(x, y) \mid x < y, x, y \in \mathbb{R}\}$ มันเป็นเรื่องง่ายที่จะเห็นความสัมพันธ์ในรูปของ subset ของ $X \times Y$ โดยทั่วไป n -ary relation ของ x_1, x_2, \dots, x_n จะมีโดเมนคือ X_1, X_2, \dots, X_n และมี subset คือ n (Zdenko Kovacic and Stjepan Bogdan, 2002)

2.6.3 ฟัซซีหรือฟอเพอติเซต (Fuzzy Property Set) เป็นทฤษฎีที่ถูกนำเสนอโดย Zdzislaw Pawlak ในปี ค.ศ. 1982 เป็นทฤษฎีคณิตศาสตร์แนวใหม่ ที่ใช้ในการจัดการเกี่ยวกับเรื่องความคลุมเครือและความไม่แน่นอนของข้อมูลซึ่งทฤษฎีนี้จะอิงพื้นฐานในเรื่องเกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial Intelligence) เป็นสำคัญและเป็นทฤษฎีที่สัมพันธ์และอยู่ในขอบเขตในแนว ทางเดียวกันกับการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้, การวิเคราะห์การตัดสินใจ, การค้นหาความรู้ที่ต้องการจากฐานข้อมูล, ระบบผู้เชี่ยวชาญ และอื่นๆ

Fuzzy set ถูกนำเสนอโดย Lotfi A. Zadeh ในปี 1965 โดยที่ฟัซซีเซตเป็นแนวทางในการแสดงถึงลักษณะความคลุมเครือไม่ชัดเจน (Vagueness) กำหนดขอบเขตในการแบ่งความเป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของข้อมูลที่เราสนใจอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นและจากคุณสมบัติของทั้งสองทฤษฎีที่กล่าวถึงข้างต้นทำให้สามารถนำมาสร้างเป็นหลักการและกระบวนการต่างๆ ได้ ดังขั้นตอนต่อไปนี้

(ก) การนำตัวอย่างข้อมูลมาแยกคุณสมบัติ และ ผลลัพธ์ของคุณสมบัติ ของข้อมูลในรูปแบบของตาราง ซึ่งจะทำให้เราสามารถเห็นความคลุมเครือของข้อมูลได้ง่ายขึ้น

(ข) จากลักษณะของข้อมูลที่มีความคลุมเครือและขัดแย้งกันของข้อมูล จะใช้ทฤษฎีของฟัซซีมาช่วยลดความคลุมเครือของข้อมูลซึ่งจะทำให้เราได้ผลลัพธ์ 2 อย่าง คือ ผลลัพธ์ที่หนึ่งเรียกว่า การประมาณขอบเขตล่าง (Lower approximation) ซึ่งจะได้อุปกรณ์ตัวอย่างของข้อมูลที่ไม่คลุมเครือแน่นอนและผลลัพธ์ที่สองเรียกว่า การประมาณขอบเขตบน (Upper approximation) ซึ่งจะได้อุปกรณ์ตัวอย่างข้อมูลที่มีความเป็นไปได้ว่าจะเป็ผลลัพธ์ที่แรก

(ค) จะมีการนำตัวอย่างฐานข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 โดยการนำค่าของข้อมูล (Attribute) ที่อยู่ในแต่ละคุณสมบัติมากำหนดเป็นค่าระดับความเป็นสมาชิก (Degree of Membership) ของผลลัพธ์ ตามค่าข้อมูลที่มีอยู่ในตาราง โดยอาศัยหลักการแบบจำลองคุณสมบัติแบบฟัซซีเซต (Fuzzy Property set Model) เพื่อให้เกิดการแบ่งขอบเขตของความเป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของ คุณสมบัติในแต่ละผลลัพธ์

(ง) นำข้อมูลต่างๆ จากข้อสามที่มีการกำหนดค่าระดับความเป็นสมาชิกเรียบร้อยแล้ว ทดลอง โดยใช้หลักการผสมผสานระหว่างทฤษฎีของคริสเซตและฟัซซีเซตเพื่อทำการเปรียบเทียบกับผลลัพธ์ในขั้นตอนที่หนึ่งโดยการใช้สมการการวัดคุณภาพ ของการประมาณขอบเขตบน และสมการวัดคุณภาพของการประมาณขอบเขตล่าง โดยสามารถหาได้จากการนำจำนวนสมาชิกในขอบเขตล่างหารด้วยจำนวนตัวอย่างข้อมูลทั้งหมด และในส่วนคุณภาพของการประมาณขอบเขตบนก็สามารถคำนวณได้ในทำนองเดียวกันคือนำสมาชิกในขอบเขตบนหารด้วยจำนวนตัวอย่างข้อมูลทั้งหมด

2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเอกสารอ้างอิง

งานวิจัยของ Hoa Ying เป็นการนำเสนอการควบคุมตำแหน่งของมอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรงขนาดเล็กด้วยฟัซซี ซึ่งผลของการทดสอบสมรรถนะของการควบคุมถูกนำมาเปรียบเทียบกับ การควบคุมด้วยตัวควบคุมแบบ PD ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ให้ผลดีโดยเฉพาะสามารถชดเชยช่วงที่ไม่เป็นเชิงเส้นของกระบวนการได้ดี ซึ่งการทดลองนี้ไม่ได้ใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์เข้ามาเกี่ยวข้องเลย และการสร้างกฎเพื่อใช้ในการตัดสินใจไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร (Hoa Ying, 2000)

งานวิจัยของ Hoang Le-Huy and Maher Hamdi ได้อธิบายถึงการควบคุมมอเตอร์กระแสตรงด้วยฟัซซีลอจิกกับแบบดั้งเดิมที่ไม่สามารถลดค่าความผิดพลาดของตำแหน่ง ณ สภาวะคงตัวลงได้และไม่ทำให้ผลการตอบสนองแบบชั่วคราวของระบบเปลี่ยนไปและสร้างกฎพื้นฐานทางฟัซซีเพิ่มเติมอีกสองกฎ จากผลการทดลองพบว่าตัวควบคุมแบบฟัซซีที่ปรับปรุงแล้วสามารถลดค่าความผิดพลาดของตำแหน่ง ณ สภาวะคงตัวลงได้มากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเทียบกับตัวควบคุมฟัซซีลอจิกแบบดั้งเดิม ซึ่งงานวิจัยนี้ได้พัฒนาเพิ่มเติมจาก Hoa Ying แต่ยังไม่ได้นำมาใช้เพื่อการใช้งานกับหุ่นยนต์เพราะว่าต้องมีตัวแปรหลายตัวที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การทำงานของหุ่นยนต์มีประสิทธิภาพ (Hoang Le-Huy and Maher Hamdi, 1993)

งานวิจัยของ รัฐพงศ์ ปฏิภาณัง เป็นการนำเสนองานวิจัยแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของระบบกันสะเทือนแบบบังคับของยานพาหนะที่มีองศาอิสระ งานวิจัยนี้เน้นศึกษาการยึดเกาะถนนที่ดีและมีระบบกันสะเทือนของการขับเคลื่อนยานพาหนะ จากผลการคำนวณพบว่าระบบกันสะเทือนแบบบังคับที่ใช้การควบคุมแบบฟัซซีที่มีการปรับค่าฟัซซีของแรงที่ควบคุมการสั่นด้วยวิธี GA (Genetic Algorithm) จะมีสมรรถนะโดยรวมดีกว่าระบบกันสะเทือนที่ไม่มีตัวควบคุม ที่มีตัวควบคุมแบบ PID และที่มีตัวควบคุมแบบฟัซซีอย่างเดี่ยว ซึ่งงานวิจัยนี้ยังขาดในเรื่องประสิทธิภาพการเคลื่อนที่ในสภาวะมีสิ่งกีดขวางและเส้นทางคดเคี้ยว (รัฐพงศ์ ปฏิภาณัง , 2548)

งานวิจัยของ สุชิน มุขศรี เป็นการศึกษา การเรียนรู้การนำทางของหุ่นยนต์ของหุ่นยนต์จะใช้อุปกรณ์ตรวจจับวัตถุอ่านค่าระยะของวัตถุซึ่งใช้ในการอ้างอิงตำแหน่งในการเคลื่อนที่ ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บลงในฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการควบคุมให้หุ่นยนต์เคลื่อนที่ตามเส้นทางด้วยตัวเอง แต่การทดลองนี้เน้นการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์ตามเส้นทางที่กำหนดเท่านั้น ไม่ได้นำเทคนิคอื่นใดเข้ามาปรับปรุงประสิทธิภาพการเคลื่อนที่ (สุชิน มุขศรี, 2550)

งานวิจัยของ Satean Tunyasrirut and Santi Wangnipparnto เป็นการศึกษาการควบคุมตำแหน่งของตัวกระตุ้นนิวแมติกเชิงเส้น โดยใช้ฟัซซีลอจิก ซึ่งการควบคุมตำแหน่งพิจารณาจากตารางการเคลื่อนที่บนแกนเดียว ตัวควบคุมการทำงานหลักคือไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 โปรแกรมด้วยภาษา C-51 การดำเนินการของระบบสามารถปรับปรุงการเคลื่อนที่ของกระบอกสูบนิวแมติกตามค่าของข้อมูลนำเข้าต่างๆ ได้เป็นอย่างดี โดยใช้ฟัซซีลอจิกเข้ามาประยุกต์ใช้งานเพื่อกำหนดเป็นฟัซซีเซตและค่าความเป็นสมาชิกตามข้อมูลนำเข้าแล้วสร้างเป็นกฎขึ้นมาให้ครอบคลุมการทำงานของระบบ ส่งผลให้การควบคุมการทำงานของระบบดีกว่าเดิมเมื่อนำฟัซซีลอจิกมาใช้ แต่งานวิจัยนี้ยังขาดในเรื่องประสิทธิภาพการเคลื่อนที่ในสภาวะมีสิ่งกีดขวางและความยืดหยุ่นต่อการใช้งานที่ต้องปรับเปลี่ยนตามสภาพแวดล้อม (Satean Tunyasrirut and Santi Wangnipparnto, 2006)